Prima instanță: Judecătoria Chișinău sediul Rîșcani, judecător – Neguriță Veaceslav

Dosarul nr. 3a-3121/25

2-24029128-02-3a-24102025

D E C I Z I E

dispozitiv

10 iunie 2026 municipiul Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții de Apel Centru

În componență:

Președintele ședinței, judecător Sîrbu Victoria

Judecători Bagrin Lucia și Cașcaval Andrei

Grefier Morozov Sabrina

a examinat în ședință publică, apelul declarat de avocatul Moloman Alexandru în interesele lui Pelin Nicolae împotriva hotărârii Judecătoriei Chișinău sediul Rîșcani din 14 mai 2025, adoptată în cauza, la acțiunea în contencios administrativ înaintată de Pelin Nicolae împotriva Serviciului de Informații și Securitate, terț Serviciul Prevenirea și Combaterea Spălării Banilor cu privire la anularea parțială a actului administrativ individual defavorabil.

În conformitate cu prevederile art. 240 alin. (1) lit. a) Cod administrativ, art. 389-390 Cod de procedură civilă, Completul de contencios administrativ din cadrul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții de Apel Centru,

d e c i d e:

Se respinge apelul declarat de avocatul Moloman Alexandru în interesele lui Pelin Nicolae.

Se menține hotărârea Judecătoriei Chișinău sediul Rîșcani din 14 mai 2025.

Decizia este executorie de la emitere, cu drept de recurs la Curtea Supremă de Justiție, în termen de 2 (două) luni.

Președintele ședinței,
judecător Sîrbu Victoria

Judecători Bagrin Lucia

Cașcaval Andrei

Prima instanță: Judecătoria Chișinău sediul Rîșcani, judecător – Negurița Veaceslav
Dosarul nr. 3a-3121/25
2-24029128-02-3a-24102025

D E C I Z I E

10 iunie 2026 municipiul Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții de Apel Centru

În componență:
Președintele ședinței, judecător Sîrbu Victoria
Judecători Bagrin Lucia și Cașcaval Andrei
Grefier Morozov Sabrina

examinând în ședință publică, apelul declarat de avocatul Moloman Alexandru în interesele lui Pelin Nicolae împotriva hotărârii Judecătoriei Chișinău sediul Rîșcani din 14 mai 2025, adoptată în cauza, la acțiunea în contencios administrativ înaintată de Pelin Nicolae împotriva Serviciului de Informații și Securitate, terț Serviciul Prevenirea și Combaterea Spălării Banilor cu privire la anularea parțială a actului administrativ individual defavorabil,

a c o n s t a t a t :

Circumstanțele cauzei

La 15 martie 2024, Pelin Nicolae s-a adresat cu o acțiune către Serviciul de Informații și Securitate RM, solicitând anularea ordinului Directorului Serviciului

de Informații și Securitate al Republicii Moldova nr. 2/2024 „*cu privire la aprobarea listelor persoanelor în privința cărora există probe, informații documentate că sunt asociate subiecților restricțiilor*” în partea ce ține de includerea lui Pelin Nicolae în Lista persoanelor în privința cărora există probe, informații documentate că sunt asociate subiecților restricțiilor – Plahotniuc Vladimir, conform anexei nr. 5 la Ordin.

În motivarea acțiunii s-a invocat că la data de 25 ianuarie 2024 de către directorul Serviciului Informații și Securitate al Republicii Moldova, a fost emis ordinul nr. 2 „cu privire la aprobarea Listelor persoanelor în privința cărora există probe, informații documentate că sunt asociate subiecților restricțiilor”.

Potrivit ordinului nr. 2/2024, acesta a fost emis în vederea asigurării implementării eficiente a măsurilor restrictive internaționale pe teritoriul Republicii Moldova, precum și evitării tentativelor de eludare a măsurilor restrictive internaționale cu implicarea și/sau participarea persoanelor asociate subiecților restricțiilor, în temeiul art. 6 din Legea nr. 25/2016 privind aplicarea măsurilor restrictive internaționale (republicată în Monitorul Oficial al Republicii Moldova 2024. nr. 28-31, art. 45) și art. 16 lit. e) din Legea nr. 136/2023 „privind Serviciul de Informații și Securitate al Republicii Moldova”.

Așadar reclamantul a remarcat că prin pct. 1.5) al ordinului nr. 2/2024 a fost aprobată lista persoanelor în privința cărora există probe, informații documentate că sunt asociate subiectului restricțiilor – Plahotniuc Vladimir (conform Anexei nr. 5), iar examinând conținutul Anexei nr. 5 la ordin, în compartimentul „A - persoanele fizice” se regăsește Pelin Nicolae.

De altfel, după ce ordinul respectiv a fost adus la cunoștință prin publicarea în Monitorul Oficial al Republicii Moldova nr. 40 (9077) din 26 ianuarie 2024, reclamantul a menționat că la data de 12 februarie 2024 a înaintat o cerere cu privire la prezentarea spre cunoștința a materialelor dosarului care a fost înregistrată sub nr. P-105/24.

În cerere s-a evidențiat că datorită faptului că nemijlocit în conținutul ordinului nr. 2/2024 nu se specifică categoria concretă prevăzută la art. 6 alin. (1) al Legii nr. 25 din 04 martie 2016, precum și nu sunt evidențiate motive de fapt și de drept, în argumentarea soluției de includere a lui Pelin Nicolae în listă, este necesar de a face cunoștință cu materialele dosarului în partea în care acestea vizează pe Pelin Nicolae.

Cu toate acestea, reclamantul a remarcată că până în prezent, cererea dată nu a fost soluționată, mai mult la încercările lui Pelin Nicolae de a afla cursul examinării acesteia, i-a fost comunicat că acesta se va examina în decurs de 30 de zile, ceea ce este inadmisibil și afectează dreptul lui Pelin Nicolae de a contesta în mod efectiv prin cererea prealabilă ordinul nr. 2/2024, deoarece persoana vizată nemijlocit este privată de posibilitatea de a face cunoștință cu motivele de fapt și

de drept, pe care s-ar întemeia ordinul dat, în interiorul termenului stabilit pentru înaintarea cererii prealabile.

Suplimentar, reclamantul a menționat că la data de 15 februarie 2024, a înaintat o cerere prealabilă împotriva ordinului directorului Serviciului Informații și Securitate al Republicii Moldova nr. 2/2024 „*cu privire la aprobarea Listelor persoanelor în privința cărora există probe, informații documentate că sunt asociate subiecților restricțiilor*", cu solicitarea suspendării executării ordinului nr. 2/2024, or cererea prealabilă nu a fost soluționată, mai mult, Pelin Nicolae nici nu a fost informat dacă se preconizează vreo ședința de examinare a acesteia.

Respectiv, reclamantul consideră că Serviciul Informații și Securitate al Republicii Moldova ignoră cererile înaintate de către Pelin Nicolae, neasigurând o procedura echitabilă pe marginea acestora.

În altă ordine de idei, reclamantul consideră că procedura administrativă a fost exercitată cu încălcarea ordinii stabilite de legislația în vigoare, iar ordinul nr. 2/2024 emis în privința lui Pelin Nicolae este neîntemeiat și bazat pe examinarea superficială și arbitrară a materialului aferent cazului de speța, urmând să fie anulat reieșind din circumstanțele expuse în prezenta acțiune.

Totodată, făcând trimitere la prevederile art. 20, art. 167 alin. (3), art. 189 alin. (1), art. 209 și art. 118 Cod administrativ, în coroborare cu art. 6 din Legea nr. 25 din 04 martie 2016 privind aplicarea măsurilor restrictive internaționale, reclamantul a menționat că ordinul nr. 2/2024 nu este motivat în partea ce ține de atribuirea lui Pelin Nicolae la categoria celor asociate subiectului restricțiilor.

Subsecvent, partea reclamantă a susținut că având în vedere statutul atribuit lui Pelin Nicolae, consecințele defavorabile ale actului contestat și natura procedurii, acestuia urmau să-i fie garantate drepturile prevăzute de art. 6 CEDO, invocând în acest sens criteriile stabilite în cauza Engel și alții împotriva Țărilor de Jos pentru determinarea caracterului penal al unei proceduri, respectiv calificarea în dreptul intern, natura faptei și gravitatea sancțiunii.

De altfel, raportat la aceste criterii, reclamantul a susținut că procedura de atribuire a statutului de persoană asociată subiectului restricțiilor prezintă garanții de natură penală, astfel încât erau aplicabile principiile procesului echitabil, inclusiv egalitatea armelor, contradictorialitatea, dreptul la apărare și prezumția de nevinovăție.

În acest context, reclamantul a invocat jurisprudența Curții Europene a Drepturilor Omului, potrivit căreia persoana trebuie să aibă posibilitatea de a cunoaște și contesta probele și argumentele pe care se întemeiază măsura adoptată împotriva sa, iar sarcina probei nu poate fi transferată asupra apărării.

Cu toate acestea, partea reclamantă a susținut că aceste garanții nu au fost respectate în cazul lui Pelin Nicolae, acesta nefiind audiat și neavând acces la materialele și probele care au stat la baza emiterii ordinului nr. 2/2024 și nici în

cadrul procedurii prealabile. Totodată, a invocat faptul că statutul de persoană asociată subiectului restricțiilor i-ar fi fost atribuit fără administrarea și prezentarea unor probe care să demonstreze existența condițiilor legale.

De asemenea, reclamantul a susținut că nu cunoaște temeiurile de fapt și de drept care au determinat emiterea ordinului contestat, motiv pentru care și-a rezervat dreptul de a-și concretiza ulterior poziția și pretențiile după examinarea materialelor aferente.

Soluția instanței de fond

Prin hotărârea Judecătoriei Chișinău sediul Rîșcani, din 14 mai 2025, acțiunea înaintată de Pelin Nicolae a fost respinsă ca neîntemeiată.

Solicitarea din apel

La 09 iunie 2025, (*în interiorul termenului prevăzut de art. 232 alin. (1) Cod administrativ*) avocatul Moloman Alexandru în interesele lui Pelin Nicolae, a înaintat cerere de apel împotriva hotărârii Judecătoriei Chișinău sediul Rîșcani, din 14 mai 2025, iar la 30 octombrie 2025 (*în interiorul termenului prevăzut de art. 232 alin. (2) Cod administrativ*), a fost înregistrată motivarea cererii de apel, prin care s-a solicitat casarea hotărârii instanței de fond și emiterea unei noi hotărâri prin care acțiunea să fie admisă integral.

În motivarea cererii de apel, reiterându-se aspectele privind emiterea ordinului directorului Serviciului de Informații și Securitate al Republicii Moldova nr. 2 „*cu privire la aprobarea listelor persoanelor în privința cărora există probe, informații documentate că sunt asociate subiecților restricțiilor*”, în temeiul pct. 1.5) din care Pelin Nicolae a fost inclus, în Anexa nr. 5, în lista persoanelor asociate subiectului restricțiilor Plahotniuc Vladimir, apelantul a menționat că la 15 februarie 2024, a depus cerere prealabilă împotriva ordinului nr. 2/2024, solicitând inclusiv suspendarea executării acestuia, după care s-a adresat instanței de judecată.

De altfel, apelantul a susținut că includerea sa în lista persoanelor asociate a fost dispusă în urma unei examinări superficiale și arbitrare, fără administrarea și prezentarea probelor care să justifice această măsură și fără indicarea concretă a categoriei de asociere prevăzute de art. 6 alin. (1) din Legea nr. 25/2016. În acest sens, a invocat faptul că dosarul administrativ prezentat instanței nu conținea materialele ce ar fi stat efectiv la baza includerii sale în listă, fiind prezentate doar un extras din raportul privind întocmirea listei, un extras din lista persoanelor asociate lui Plahotniuc Vladimir și informații generale din baza de date privind contribuabilii, înscrisuri pe care le-a considerat insuficiente pentru a demonstra existența unei relații de asociere în sensul legii.

Totodată, apelantul a făcut trimitere la rezultatele controlului fiscal efectuat pentru perioadele 2012 - 2018, consemnate în actul de control fiscal nr. 5-705863 din 04 decembrie 2020 și blanchetele aferente, menționând că în cadrul acestuia au fost verificate conturile bancare, fluxurile financiare și proveniența mijloacelor bănești, iar impozitele aferente veniturilor stabilite au fost achitate, fără a fi constatate fapte sau neregularități de natura celor invocate ulterior de autoritatea publică.

De asemenea, a relevat că potrivit informațiilor Serviciului Prevenirea și Combaterea Spălării Banilor, nu au fost identificate date adiționale referitoare la Pelin Nicolae și nici informații cu privire la efectuarea unor analize sau investigații financiare în privința acestuia, astfel încât, în opinia apelantului, includerea sa în listă s-a întemeiat pe cercetări proprii ale Serviciului de Informații și Securitate, fără identificarea unei propuneri sau a unei baze justificative provenite de la o altă autoritate competentă.

În acest context, apelantul a concluzionat că actele și materialele administrate în cauză nu confirmau existența unei relații de asociere care să justifice includerea sa în lista persoanelor asociate subiectului restricțiilor, iar instanța de fond nu ar fi dat o apreciere corespunzătoare acestor circumstanțe și probelor prezentate.

În altă ordine de idei, cu referire la hotărârea primei instanțe, apelantul a considerat că aceasta este sumară și abstractă, întemeiată în principal pe invocarea unor dispoziții legale, fără raportarea lor la circumstanțele concrete ale cauzei și fără examinarea efectivă a argumentelor și probelor prezentate de reclamant, instanța preluând în esență poziția pârâtului și a făcut trimiteri selective la materiale din alte cauze.

Respectiv, partea apelantă a criticat în special faptul că instanța de fond a făcut referire la un presupus dosar secret transmis prin Biroul curierilor speciali, despre care reclamantului nu i-ar fi fost comunicată existența și cu privire la care nu i-ar fi fost prezentată vreo încheiere judecătorească cu privire la limitarea accesului la dosar, respectiv utilizarea unor asemenea materiale, fără asigurarea posibilității efective de a le cunoaște și contesta, a afectat contradictorialitatea, egalitatea armelor și dreptul la apărare.

În context, apelantul a susținut că instanța de fond nu a verificat nemijlocit probele pe care și-a întemeiat soluția și a făcut referire la probe administrate în cadrul unei cauze penale, fără ca acestea să fie anexate corespunzător dosarului administrativ și examinate în condiții de contradictorialitate.

În continuare, apelantul a menționat că instanța de fond nu a examinat argumentul esențial potrivit căruia art. 6 din Legea nr. 25/2016 impune existența unor probe și informații documentate care să justifice asocierea persoanei cu subiectul restricțiilor și, totodată, prevede categorii concrete de persoane care pot fi incluse în listă. Așadar, în privința lui Pelin Nicolae nu ar fi fost indicată categoria

concretă prevăzută de lege în care acesta ar fi fost încadrat și nici probele care ar demonstra întrunirea condițiilor respective.

De altfel, apelantul a concluzionat că ordinul nr. 2/2024 nu este motivat în partea ce îl privește, întrucât nu indică în mod concret temeiurile de fapt și de drept ale includerii sale în listă și nici procedura, probele ori informațiile documentate care au stat la baza acestei măsuri.

Argumentele participanților la proces

În ședința instanței de apel, reprezentantul apelantului Pelin Nicolae, avocatul Moloman Alexandru, expunând argumentele din apel, le-a susținut și a solicitat admiterea acesteia cu anularea actului judecătoresc și emiterea unei hotărâri noi de admitere a acțiunii.

Reprezentantul intimatului Serviciul de Informații și Securitate – Moga Dumitru, a solicitat respingerea cererii de apel și menținerea hotărârii Judecătoriei Chișinău sediul Rîșcani, din 14 mai 2025.

Reprezentantul terțului Serviciul Prevenirea și Combaterea Spălării Banilor, nu s-a prezentat și nu a înaintat cerere de amânare sau examinare în lipsă, deși procedura de citare legală a fost respectată, respectiv în temeiul art. 379 alin. (2) coroborat cu art. 218 Cod administrativ, instanța a dispus examinarea cauzei în lipsa părții absente.

Soluția instanței de apel

- *Cu referire la admisibilitatea acțiunii în contenciosul administrativ:*

Conform art. 22 alin. (1) Cod administrativ, autoritățile publice și instanțele de judecată competente cercetează starea de fapt din oficiu. Acestea stabilesc felul și volumul cercetărilor și nu sunt legate nici de expunerile participanților, nici de cererile lor de reclamare a probelor.

În temeiul art. 17 Cod administrativ, drept vătămat este orice drept sau libertate stabilit/stabilită de lege căruia/căreia i se aduce atingere prin activitate administrativă.

Potrivit art. 189 alin. (1) și (2) Cod administrativ, orice persoană care revendică încălcarea unui drept al său prin activitatea administrativă a unei autorități publice poate înainta o acțiune în contencios administrativ. O acțiune în contencios administrativ poate fi înaintată și atunci când autoritatea publică nu a soluționat în termen legal o cerere.

În conformitate cu prevederile art. 206 alin. (1) și (2) Cod administrativ, o acțiune în contencios administrativ poate fi depusă pentru: a) anularea în tot sau în parte a unui act administrativ individual (acțiune în contestare); b) obligarea autorității publice să emită un act administrativ individual (acțiune în obligare); c) impunerea la acțiune, la tolerare a acțiunii sau la inacțiune (acțiune în realizare); d)

constatarea existenței sau inexistenței unui raport juridic ori nulității unui act administrativ individual sau a unui contract administrativ (acțiune în constatare); sau e) anularea în tot sau în parte a unui act administrativ normativ (acțiune de control normativ). Acțiunea în constatare prezumă existența unui interes îndreptățit pentru constatarea solicitată. Acțiunea în constatare nu poate fi înaintată dacă reclamantul își poate sau și-ar putea revendica drepturile printr-o altă acțiune prevăzută la alin. (1), cu excepția situației când se urmărește constatarea nulității unui act administrativ individual sau normativ.

Potrivit art. 207 alin. (1) Cod administrativ, instanța verifică din oficiu dacă sunt întrunite condițiile pentru admisibilitatea unei acțiuni în contenciosul administrativ. Dacă este inadmisibilă, acțiunea în contencios administrativ se declară ca atare prin încheiere judecătorească susceptibilă de recurs.

Dispoziția art. 207 alin. (2) Cod administrativ, prevede că acțiunea în contencios administrativ se declară inadmisibilă în special când: a) există o hotărâre judecătorească definitivă cu privire la un litigiu între aceleași părți, cu același obiect și pe aceleași temeiuri de drept; b) există o încheiere judecătorească prin care s-a dispus încetarea procesului în legătură cu faptul că reclamantul a renunțat la acțiune sau și-a retras acțiunea într-un litigiu între aceleași părți, cu același obiect și pe aceleași temeiuri de drept sau că între parți s-a încheiat o tranzacție de împăcare; c) la aceeași sau la altă instanță de judecată se examinează o acțiune între aceleași părți, cu același obiect și pe aceleași temeiuri de drept; d) acțiunea a fost depusă după expirarea termenului prevăzut la art. 209; e) reclamantul nu poate revendica încălcarea, prin activitatea administrativă, a unui drept în sensul art. 17; f) nu sunt întrunite condițiile prevăzute la art. 208 din Codul administrativ – procedura prealabilă; g) acțiunea a fost depusă de o persoană fără împuterniciri în acest sens; h) cererea de chemare în judecată nu corespunde cerințelor prevăzute la art. 211 alin. (1) și (2) și art. 212 alin. (1) și reclamantul nu a înlăturat neajunsurile în termenul stabilit de instanța de judecată.

În temeiul art. 209 alin. (1) și (2) Cod administrativ, acțiunea în contestare și acțiunea în obligare se înaintează în decurs de 30 de zile, dacă legea nu prevede altfel. Acest termen începe să curgă de la: a) data comunicării sau notificării deciziei cu privire la cererea prealabilă sau data expirării termenului prevăzut de prezentul cod pentru soluționarea acesteia; b) data comunicării sau notificării actului administrativ individual, dacă legea nu prevede procedura prealabilă. Prevederile art. 165 alin. (1) referitoare la nesoluționarea în termen se aplică corespunzător. Dacă informația cu privire la exercitarea căilor de atac nu se conține în actul administrativ individual sau în decizia cu privire la cererea prealabilă ori este indicată incorect, înaintarea acțiunii în contencios administrativ se admite în termen de un an de la comunicarea sau notificarea actului administrativ sau a deciziei cu privire la cererea prealabilă.

La caz, analizând înscrisurile cauzei în coroborare cu lucrările dosarului administrativ, instanța de apel atestă că nu s-a constatat că: ar exista o hotărâre judecătorească definitivă cu privire la un litigiu între aceleași părți, cu același obiect și pe aceleași temeiuri de drept; ar exista o încheiere judecătorească prin care s-a dispus încetarea procesului în legătură cu faptul că reclamantul a renunțat la acțiune sau și-a retras acțiunea într-un litigiu între aceleași părți, cu același obiect și pe aceleași temeiuri de drept; între parți s-a încheiat o tranzacție de împăcare sau; la aceeași sau la altă instanță de judecată se examinează o acțiune între aceleași părți, cu același obiect și pe aceleași temeiuri de drept; acțiunea a fost depusă după expirarea termenului prevăzut la art. 209 Cod administrativ; acțiunea nu a fost semnată și depusă în interesele lui Pelin Nicolae, iar reclamanta nu poate revendica încălcarea, prin activitatea administrativă, a unui drept în sensul art. 17 din Codul administrativ.

Având în vedere că în procesul examinării cererii de apel, nu au fost constatate circumstanțe care să determine inadmisibilitatea acțiunii, etapa verificării admisibilității fiind depășită, iar apelul declarat întrunește condițiile prevederilor art. 212, 233-234 Cod administrativ, fiind depus în termen, de către persoana îndreptățită, cu respectarea cerințelor de formă și conținut prevăzute de lege, Completul consideră că litigiul urmează a fi examinat în fond, prin aprecierea argumentelor invocate și a probatoriului administrat.

- *Cu referire la fondul cauzei de contencios administrativ:*

Verificând legalitatea și temeinicia hotărârii primei instanțe atacată cu apel, prin prisma lucrărilor din dosar în raport cu prevederile legislației în vigoare, Completul judiciar statuează că apelul declarat este neîntemeiat și în conformitate cu prevederile art. 240 alin. (1) lit. a) Cod administrativ, urmează a fi respins din următoarele considerente.

În conformitate cu prevederile art. 231 alin. (2) Cod administrativ, pentru procedura în apel se aplică corespunzător prevederile cap. II din cartea a treia, dacă din prevederile prezentului capitol nu rezultă altceva.

Astfel, conform art. 219 alin. (1) - (3) Cod administrativ, instanța de judecată este obligată să cerceteze starea de fapt din oficiu în baza tuturor probelor legal admisibile, nefiind legată nici de declarațiile făcute, nici de cererile de solicitare a probelor înaintate de participanți. Instanța de judecată depune eforturi pentru înlăturarea greșelilor de formă, explicarea cererilor neclare, depunerea corectă a cererilor, completarea datelor incomplete și pentru depunerea tuturor declarațiilor necesare constatării și aprecierii stării de fapt. Instanța de judecată indică asupra aspectelor de fapt și de drept ale litigiului care nu au fost discutate de participanții la proces. Instanța de judecată nu are dreptul să depășească limitele pretențiilor din

acțiune, însă, totodată, nu este legată de textul cererilor formulate de participanții la proces.

Conform art. 220 alin. (1) Cod administrativ, obținerea probelor în procedura contenciosului administrativ are loc conform art. 87-93.

Din conținutul art. 93 Cod administrativ, rezultă că fiecare participant probează faptele pe care își întemeiază pretenția. Prin derogare de la prevederile alin. (1), fiecare participant probează faptele atribuite exclusiv sferei sale. Reglementări suplimentare sau derogatorii sunt admisibile doar în baza prevederilor legale.

De asemenea, în conformitate cu art. 195 Cod administrativ, procedura acțiunii în contenciosul administrativ se desfășoară conform prevederilor prezentului cod. Suplimentar se aplică corespunzător prevederile Codului de procedura civilă, cu excepția art. 169-171.

Astfel, potrivit art. 118 alin. (1) Cod de procedura civilă, fiecare parte trebuie să dovedească circumstanțele pe care le invocă drept temei al pretențiilor și obiecțiilor sale dacă legea nu dispune altfel, iar conform art. 122 alin. (1) din Cod, circumstanțele care, conform legii, trebuie confirmate prin anumite mijloace de probațiune nu pot fi dovedite cu nici un fel de alte mijloace probante.

În limitele apelului, instanța de apel verifică circumstanțele și raporturile juridice stabilite în hotărârea primei instanțe, precum și cele care nu au fost stabilite, dar care au importanță pentru soluționarea cauzei, apreciază probele din dosar și cele prezentate suplimentar în instanță de apel de către participanții la proces.

În fapt, din înscrisurile cauzei și din dosarul administrativ rezultă că anterior, cetățeanului Republicii Moldova - Plahotniuc Vladimir, i-au fost aplicate sancțiuni internaționale prin decizii unilaterale adoptate de Statele Unite ale Americii, Regatul Unit al Marii Britanii și Irlandei de Nord și Canada.

La 27 decembrie 2023, Consiliul Interinstituțional de Supervizare a adoptat decizia nr. 1, publicată în Monitorul Oficial la 28 decembrie 2023, prin care Republica Moldova s-a aliniat măsurilor restrictive internaționale instituite în privința lui Plahotniuc Vladimir, fiind dispusă, între altele, blocarea fondurilor și resurselor economice ale acestuia.

La caz, prin ordinul directorului Serviciului de Informații și Securitate nr. 2 din 25 ianuarie 2024 (publicat în Monitorul Oficial nr. 40 (9077) din 26 ianuarie 2024), anexa nr. 5 la ordin, Pelin Nicolae a fost inclus în Lista persoanelor în privința cărora există probe și informații documentate că sunt asociate subiecților restricțiilor, respectiv lui Plahotniuc Vladimir, în temeiul art. 6 alin. (1) pct. 1) lit. b) și f) din Legea nr. 25/2016 privind aplicarea măsurilor restrictive internaționale.

Astfel, la 12 februarie 2024 Pelin Nicolae a solicitat Serviciului prezentarea spre cunoștință a materialelor dosarului ce au stat la baza includerii sale în listă, cererea fiind înregistrată cu nr. P-105/24, respectiv potrivit susținerilor din acțiune, cererea

nu a fost soluționată, iar la încercările acestuia de a afla cursul examinării i s-a comunicat că aceasta urma să fie examinată în termen de 30 de zile.

În continuare, la 15 februarie 2024, Pelin Nicolae a înaintat cerere prealabilă împotriva ordinului directorului Serviciului de Informații și Securitate nr. 2/2024, solicitând anularea acestuia în partea ce ține de includerea sa în lista persoanelor asociate subiectului restricțiilor – Plahotniuc Vladimir, precum și suspendarea executării ordinului, iar invocând că nici cererea prealabilă nu a fost soluționată de Serviciul de Informații și Securitate, Pelin Nicolae a sesizat instanța de contencios administrativ cu acțiune împotriva Serviciului de Informații și Securitate al Republicii Moldova, cu participarea Serviciului Prevenirea și Combaterea Spălării Banilor în calitate de terț, solicitând anularea ordinului directorului SIS nr. 2/2024, în partea privind includerea sa în Lista persoanelor în privința cărora există probe și informații documentate că sunt asociate subiectului restricțiilor – Plahotniuc Vladimir, conform anexei nr. 5 la ordin.

Fiind învestită cu soluționarea în fond a cauzei, prin hotărârea din 14 mai 2025, Judecătoria Chișinău sediul Rîșcani, a respins ca neîntemeiată acțiunea înaintată de Pelin Nicolae.

În materie de drept, conform art. 3 al Legii 25/2016 privind aplicarea măsurilor restrictive internaționale, măsurile restrictive internaționale aplicate de Republica Moldova au drept scop stabilirea și menținerea păcii și securității internaționale, respectarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului, prevenirea și combaterea terorismului, dezvoltarea și consolidarea democrației și a statului de drept în conformitate cu principiile Cartei Organizației Națiunilor Unite, normele de drept internațional și obligațiile asumate de Republica Moldova pe plan internațional.

Conform art. 6 alin. (1)-(3^1) din Legea nr. 25/2016, în vederea asigurării implementării eficiente a măsurilor restrictive internaționale pe teritoriul Republicii Moldova, cu referire la fiecare subiect al restricțiilor se întocmește o listă a persoanelor în privința cărora există probe, informații documentate că sunt asociate cu subiectul restricțiilor. Din această categorie de persoane fac parte: 1) orice persoană fizică în privința căreia există probe, informații documentate că: a) este sau a fost în ultimii zece ani beneficiar efectiv al unei persoane juridice de comun cu una dintre persoanele fizice sau juridice subiect al restricțiilor; b) are sau a avut în ultimii zece ani beneficii financiare, fără a avea statut de salariat sau fără a presta o activitate ce ar urma să fie remunerată, precum și în lipsa oricărui alt temei juridic justificativ pentru recepționarea beneficiilor respective, din partea unei persoane juridice al cărei beneficiar efectiv a fost/este una dintre persoanele fizice sau juridice subiect al restricțiilor; d) este sau a fost în ultimii zece ani fondator ori deținător al unor acțiuni sau cote-părți ale unei persoane juridice despre care există informații documentate că beneficiar efectiv a fost/este una din

persoanele fizice sau juridice subiect al restricțiilor; e) este sau a fost în ultimii zece ani administrator sau gestionar efectiv al unei persoane juridice al cărei beneficiar efectiv a fost/este una dintre persoanele fizice sau juridice subiect al restricțiilor; f) a înregistrat/înregistrează pe numele său sau a acordat/acordă suport la înregistrarea pe numele persoanelor terțe a unor drepturi, a unor bunuri imobile sau mobile, a unor persoane juridice care aparțineau/aparțin uneia dintre persoanele fizice sau juridice subiect al restricțiilor sau unei persoane juridice al cărei beneficiar efectiv a fost/este una dintre persoanele fizice sau juridice subiect al restricțiilor. Lista persoanelor în privința cărora există probe, informații documentate că sunt asociate subiectului restricțiilor se elaborează și se actualizează de către Serviciul de Informații și Securitate, care colaborează în acest sens cu Serviciul Prevenirea și Combaterea Spălării Banilor, Banca Națională a Moldovei și cu alte autorități publice cu competențe incidente în domeniul dat. Orice propunere de includere/excludere a unei persoane pe/de pe listă, înaintată de către autoritățile respective în adresa Serviciului de Informații și Securitate, este însoțită de o bază justificativă ce include, cel puțin, indicarea categoriei concrete de subiecți din lista prevăzută la alin. (1), precum și probele, informațiile documentate ce atestă argumentarea atribuirii persoanei în categoria respectivă. Serviciul de Informații și Securitate exclude o persoană inclusă anterior în listă dacă au încetat cauzele și condițiile care au justificat includerea acestei persoane în listă sau dacă au survenit alte circumstanțe obiective legate de interesele superioare ale statului. Lista prevăzută la alin. (2), precum și modificările la aceasta se aprobă prin ordin al directorului Serviciului de Informații și Securitate. Ordinul prin care se include/exclude o persoană în/de pe listă se comunică destinatarului conform prevederilor Codului administrativ și poate fi contestat potrivit procedurii de contencios administrativ doar după parcurgerea procedurii prealabile. Contestarea ordinului în instanța judecătorească nu suspendă executarea acestuia. Prin derogare de la prevederile Codului administrativ, procedurile administrative inițiate de către Serviciul de Informații și Securitate în condițiile alin. (3) se rezumă la examinarea documentelor justificative existente, remise de către autoritățile competente, emiterea actelor administrative individuale privind includerea și/sau excluderea unor subiecți din lista persoanelor în privința cărora există suspiciuni că sunt asociate unui subiect al restricțiilor internaționale și notificarea persoanelor vizate după emiterea ordinului. Prevederile art. 70 și 71 din Codul administrativ nr. 116/2018 nu se aplică.

Reieșind din sensul normelor citate supra, instanța de apel menționează că includerea unei persoane în lista prevăzută de art. 6 din Legea nr. 25/2016 reprezintă o măsură preventivă, iar nu o sancțiune, aplicată în scopul asigurării implementării măsurilor restrictive internaționale.

Totodată, pentru dispunerea acesteia, legea nu impune constatarea vinovăției persoanei ori existența unei hotărâri judecătorești, ci existența unor probe și informații documentate care permit atribuirea persoanei uneia dintre categoriile expres prevăzute de art. 6 alin. (1), iar aceste informații trebuie să constituie baza justificativă a includerii în listă, competența de elaborare și actualizare a acesteia aparținând Serviciului de Informații și Securitate.

În acest sens, Completul de judecată subliniază că legalitatea ordinului contestat la caz, urmează a fi apreciată prin prisma existenței bazei justificative prevăzute de lege, a încadrării persoanei în categoria relevantă și a respectării competenței și procedurii speciale stabilite de art. 6 din Legea nr. 25/2016, respectiv raportând prevederile legale indicate supra la lucrările cauzei, Completul de judecată reține că prima instanță a apreciat corect circumstanțele cauzei și a concluzionat întemeiat asupra legalității și temeiniciei ordinului directorului Serviciului de Informații și Securitate nr. 2 din 25 ianuarie 2024 și a lipsei temeiurilor pentru anularea acestuia.

De altfel, instanța de apel subliniază că în speță, includerea lui Pelin Nicolae în Anexa nr. 5 la ordinul nr. 2 din 25 ianuarie 2024, în lista persoanelor asociate subiectului restricțiilor Plahotniuc Vladimir, nu a fost efectuată în lipsa unei baze concrete, ci în considerarea informațiilor documentate acumulate, inclusiv în cadrul cauzei penale nr. 2019928028.

Astfel, din circumstanțele cauzei rezultă că informațiile acumulate de autoritățile competente, inclusiv în colaborare cu Procuratura Generală, indică faptul că Pelin Nicolae ar fi participat, în perioada 2017–2020, la activitatea grupării din zona „Centru”, ca parte a organizației criminale atribuite lui Plahotniuc Vladimir, având un rol în coordonarea activității acesteia și în realizarea unor operațiuni prin intermediul unor agenți economici implicați în circuitul comercial și financiar aferent activității SA „Metalferos”.

În particular, potrivit informațiilor documentate în cauza penală nr. 2019928028, în perioada 2017–2019, Pelin Nicolae ar fi organizat, prin intermediul unor persoane interpuse, încheierea unor contracte de achiziționare de către SA „Metalferos” a deșeurilor de metale feroase și neferoase de la mai multe societăți comerciale, între care SRL „Borolcon”, SRL „Antei-Plus”, SRL „Demont-Plus”, SRL „Mideli Grup”, SRL „Vladorud” și SRL „Oragon-Met”, potrivit cărora, valoarea transferurilor efectuate în cadrul operațiunilor respective ar fi constituit 2.766.733.671 lei, iar prejudiciul cauzat SA „Metalferos” ar fi fost estimat la 1.066.115.109,2 lei.

De asemenea, rezultă că la 16 noiembrie 2021 Pelin Nicolae a fost pus sub învinuire de către Procuratura Generală în cauza penală menționată, circumstanță confirmată prin materialele anexate la dosar (f.d. 50–99).

Prin urmare, contrar susținerilor apelantului, includerea acestuia în lista contestată nu s-a întemeiat exclusiv pe informații generale din baze de date sau pe simple presupuneri cu privire la existența unei legături cu Plahotniuc Vladimir, ci pe un ansamblu de informații documentate provenite din materialele unei cauze penale, care descriu în concret rolul atribuit lui Pelin Nicolae în activitatea grupării și raporturile acesteia cu activitatea economică a SA „Metalferos”.

De asemenea, instanța de apel apreciază ca nefondat și argumentul potrivit căruia includerea în lista persoanelor asociate nu putea fi dispusă în lipsa unei hotărâri judecătorești definitive în cauza penală nr. 2019928028. Astfel, măsura contestată nu constituie o sancțiune penală și nici nu presupune stabilirea vinovăției penale a apelantului.

Finalitatea acesteia este diferită și rezultă expres din art. 3 și art. 6 din Legea nr. 25/2016, și anume implementarea măsurilor restrictive internaționale și identificarea persoanelor cu privire la care există probe sau informații documentate cu privire la asocierea cu subiectul restricțiilor.

În acest context, Completul de judecată remarcă faptul că lipsa unei sentințe penale definitive nu exclude, prin ea însăși, posibilitatea utilizării informațiilor documentate obținute în cadrul unei cauze penale în procedura administrativă specială reglementată de Legea nr. 25/2016, deoarece aceste informații nu sunt utilizate pentru a stabili răspunderea penală a apelantului, ci pentru a verifica existența circumstanțelor relevante în vederea aplicării mecanismului legal cu privire la măsurile restrictive internaționale.

De altfel, conform art. 117 alin. (1) și (2) Cod de procedură civilă, aplicabil în temeiul art. 195 Cod administrativ, probele reprezintă elementele de fapt dobândite în modul prevăzut de lege, care servesc la constatarea circumstanțelor relevante pentru soluționarea cauzei, iar printre mijloacele de probă sunt prevăzute înscrisurile și explicațiile persoanelor. Prin urmare, informațiile documentate rezultate din declarații, înscrisuri, date cu privire la transferuri bancare și fluxuri financiare nu își pierd caracterul probator doar prin faptul că acestea au fost obținute în cadrul unei proceduri penale care nu era finalizată la data emiterii ordinului.

În același timp, instanța de apel reține că Pelin Nicolae interpretează în mod extensiv cerința cu privire la existența unei „baze justificative” prevăzută de art. 6 alin. (2) din Legea nr. 25/2016, respectiv această dispoziție reglementează în mod expres baza justificativă în cazul propunerilor de includere sau excludere înaintate Serviciul de Informații și Securitate de către autoritățile publice, pe când în speță, ordinul contestat a fost emis în cadrul competenței proprii a Serviciului, iar art. 6 alin. (3^1) instituie pentru această procedură un regim special, prin derogare de la regulile generale ale Codului administrativ.

Astfel, potrivit art. 6 alin. (3^1) din Legea nr. 25/2016, procedura administrativă inițiată de Serviciul de Informații și Securitate în condițiile alin. (3) se rezumă la examinarea documentelor justificative existente, remise de autoritățile competente, emiterea actului administrativ individual cu privire la includerea sau excluderea persoanei și notificarea acesteia după emiterea ordinului. Totodată, legiuitorul a stabilit expres că art. 70 și 71 Cod administrativ nu se aplică.

Prin urmare, nu poate fi reținută critica apelantului potrivit căreia Serviciul de Informații și Securitate era obligat să desfășoare o procedură administrativă extinsă, să administreze nemijlocit toate probele ori să efectueze o investigație distinctă pentru fiecare dintre circumstanțele rezultate din materialele transmise de autoritățile competente, deoarece cadrul normativ special instituit prin art. 6 alin. (3^1) din Legea nr. 25/2016 presupune tocmai examinarea documentelor justificative existente și adoptarea, în baza acestora, a ordinului de includere sau excludere.

În aceeași ordine de idei, nu poate fi reținută susținerea apelantului că dosarul administrativ ar fi cuprins doar un extras din raportul cu privire la întocmirea listei, un extras din lista persoanelor asociate lui Plahotniuc Vladimir și informații generale din baza de date a contribuabililor, întrucât ansamblul materialelor prezentate instanței, inclusiv informațiile documentate din cauza penală nr. 2019928028 și materialele cu acces limitat, examinate în condițiile legii, infirmă această susținere.

În acest sens, instanța de fond a făcut cunoștință și cu dosarul secret prezentat de pârât prin Biroul curierilor speciali, iar informațiile conținute în acesta au fost apreciate în coroborare cu celelalte materiale ale cauzei. Faptul că o parte dintre aceste informații nu pot fi reproduse integral în hotărârea judecătorească, din considerente ce țin de regimul lor de acces, nu echivalează cu inexistența lor și nici nu conduce, prin sine, la nelegalitatea actului administrativ contestat.

În ceea ce privește referirea apelantului la actul de control fiscal nr. 5-705863 din 04 decembrie 2020, instanța de apel reține împrejurarea că în cadrul controlului fiscal efectuat pentru perioadele 2012–2018, au fost examinate conturile bancare, fluxurile financiare și proveniența mijloacelor bănești, iar impozitele stabilite au fost achitate, nu infirmă, prin ea însăși, informațiile documentate care au stat la baza ordinului Serviciului de Informații și Securitate nr. 2 din 25 ianuarie 2024.

Mai mult, controlul fiscal și procedura administrativă cu privire la aplicarea măsurilor restrictive urmăresc finalități juridice distincte și se întemeiază pe criterii diferite. Faptul că în cadrul controlului fiscal, nu au fost constatate obligații fiscale suplimentare ori încălcări de natură fiscală nu exclude existența altor informații cu privire la activități sau raporturi relevante pentru aplicarea art. 6 din Legea nr. 25/2016. Prin urmare, actul de control fiscal invocat de apelant nu poate fi privit ca

o confirmare a inexistenței oricăror circumstanțe relevante pentru includerea acestuia în lista persoanelor asociate subiectului restricțiilor.

În mod similar, informațiile prezentate de Serviciul Prevenirea și Combaterea Spălării Banilor, potrivit cărora această autoritate nu ar fi identificat date adiționale referitoare la Pelin Nicolae sau nu ar fi efectuat o analiză financiară distinctă în privința acestuia, nu sunt de natură să excludă legalitatea ordinului contestat, astfel că prevederile art. 6 alin. (2) din Legea nr. 25/2016 instituie un proces de colaborare a Serviciului de Informații și Securitate cu această autoritate și cu alte autorități publice competente, însă nu condiționează în mod absolut includerea unei persoane în listă de existența unei propuneri formulate nemijlocit de Serviciul Prevenirea și Combaterea Spălării Banilor.

În speță, baza circumstanțială a măsurii rezultă în principal din informațiile documentate acumulate în cauza penală nr. 2019928028, inclusiv cele referitoare la activitatea atribuită lui Pelin Nicolae în cadrul grupării din zona „Centru” și la raporturile acesteia cu activitatea economică a SA „Metalferos”. Așadar, absența unei propuneri distincte din partea unei alte autorități nu este suficientă pentru a demonstra nelegalitatea ordinului emis de directorul Serviciului de Informații și Securitate.

Instanța de apel mai reține că prin raportare la natura specială a procedurii prevăzute de Legea nr. 25/2016, cerința motivării actului administrativ trebuie apreciată în coroborare cu regimul juridic instituit de art. 6 alin. (3^1), iar nu prin aplicarea mecanică a regulilor generale ale procedurii administrative. În cazul de față, ordinul contestat identifică persoana vizată și subiectul restricțiilor cu care aceasta a fost considerată asociată, iar actul a fost emis în temeiul informațiilor documentate examinate de autoritatea competentă.

Prin urmare, faptul că apelantului nu i-au fost comunicate integral toate materialele ce au stat la baza măsurii, în special cele cu regim special de acces, nu conduce automat la concluzia lipsei motivării sau a temeiului de fapt al ordinului, cu atât mai mult cu cât instanța de judecată a avut acces la materialele relevante și le-a examinat în cadrul controlului judecătoresc.

Totodată, instanța de apel nu poate accepta teza potrivit căreia instanța de fond ar fi trebuit să constate ilegalitatea ordinului Serviciului de Informații și Securitate nr. 2 din 25 ianuarie 2024 exclusiv pentru motivul că apelantul nu fusese condamnat definitiv în cauza penală nr. 2019928028, deoarece asemenea interpretare ar echivala cu asimilarea unei măsuri restrictive internaționale unei sancțiuni penale, ceea ce nu corespunde naturii juridice și finalității instituției reglementate de Legea nr. 25/2016.

În consecință, raportând circumstanțele constatate la prevederile art. 3 și art. 6 din Legea nr. 25/2016, completul de judecată concluzionează că includerea lui Pelin Nicolae în Anexa nr. 5 la ordinul directorului Serviciului de Informații și

Securitate nr. 2 din 25 ianuarie 2024 a avut la bază informații documentate cu privire la asocierea acestuia cu subiectul restricțiilor Plahotniuc Vladimir, iar apelantul nu a prezentat argumente și probe apte să răstoarne constatările instanței de fond.

Prin urmare, instanța de apel constată că prima instanță a examinat în mod corespunzător circumstanțele cauzei și a aplicat corect cadrul normativ relevant, iar soluția de respingere a acțiunii ca neîntemeiată este legală și întemeiată.

În aceeași ordine de idei, Completul de judecată menționează că contrar normelor de drept care reglementează sarcina probațiunii în contencios administrativ conform art. 93 alin. (1) Cod administrativ, apelantul nu a adus careva probe în susținerea pretențiilor în instanța de apel, prin urmare, instanța de fond just a aplicat normele legale relevante la circumstanțele speței, a dat apreciere completă obiectivă și sub toate aspectele probelor, iar hotărârea dată este legală și întemeiată, adoptată cu respectarea drepturilor și intereselor legitime ale participanților la proces.

De asemenea, Completul judiciar mai consideră important de remarcat faptul că apelantul utilizând calea de atac, în limite legale nu a prezentat în instanța de apel probe, pe care nu a avut posibilitatea să le prezinte instanței de fond și care ar fi de natură să răstoarne concluziile expuse în hotărârea contestată, iar esența alegațiilor din apel sunt similare celor expuse în fața primei instanțe, care au fost dezbătute și corect respinse.

Astfel, din considerentele menționate și având în vedere că hotărârea primei instanțe este legală și întemeiată, iar argumentele invocate de către apelant sunt nefondate și combătute integral prin constatările expuse supra, Colegiul ajunge la concluzia de a respinge apelul declarat de Pelin Nicolae și a menține hotărârea primei instanțe.

În conformitate cu prevederile art. 240 alin. (1) lit. a) Cod administrativ, art. 389-390 Cod de procedură civilă, Completul de contencios administrativ din cadrul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții de Apel Centru,

d e c i d e:

Se respinge apelul declarat de avocatul Moloman Alexandru în interesele lui Pelin Nicolae.

Se menține hotărârea Judecătoriei Chișinău sediul Rîșcani din 14 mai 2025.

Decizia este executorie de la emitere, cu drept de recurs la Curtea Supremă de Justiție, în termen de 2 (două) luni.

Președintele ședinței,
judecător Sîrbu Victoria

Judecători Bagrin Lucia

Cașcaval Andrei